

Derefter foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om Kriseforanstaltninger.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 37).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg skal tillade mig at anbefale Forslag til Lov om Kriseforanstaltninger til det høje Landstings Velvilje og til hurtig Behandling. Lovforslaget omfatter flere Lovforslag, som Regeringen har fremsat til Afbødning af den Krise, der har ramt vort Land. Det er inddeelt i syv Kapitler, hvoraf de første fire omhandler Landbrugets Forhold, nemlig Kapitel I, Forslag til en Kornordning, Kapitel II, Forslag til en Smør- og Margarineordning, Kapitel III, Forslag til Foranstaltninger til Fremme af Afsætningen af Kvæg og Oksekød og Kapitel IV, Forslag om Regulering af Svineproduktionen. Kapitel V omhandler en midlertidig Udvidelse af Retten til Understøttelse fra statsanerkendte Arbejdsløsheds-kasser, og Kapitel VI omhandler Fordeling af Oksekød til trængende Personer samt Hjælp til Indkøb af Margarine; for Bestemmelserne i disse to Kapitler vil Socialministeren gøre Rede. Endelig indeholder Kapitel VII Forslag om Forhøjelse af det i Lov Nr. 174 af 16. Maj 1933 ommeldte Tillæg til Indkomstskatten for Skatteaaret 1933 —34, hvilket Finansministeren vil omtale for det høje Ting.

Tre Gange tidligere har vi her i Rigsdagen, siden Krisen for tre Aar siden kom til Landet, vedtaget store Forlig, der vedrørte Foranstaltninger til Støtte for Landbruget og de arbejdsløse. Det foreliggende Lovforslag er et fjerde Kriseforlig. Det er vedtaget i Folketinget med tre Partiers Stemmer efter at have været Genstand for meget indgaaende og langvarige Drøftelser. Jeg tror nok, jeg tør gaa ud fra, at de fleste af de ærede Medlemmer gennem Partimøder og paa anden Maade er gjort bekendt med Lovforslagets Enkeltheder, og der er derfor ingen Grund for mig til at fremkomme med en længere Redegørelse for disse.

Det er efter min Opfattelse naturligt, at de store Forlig, der gentagne Gange er gennemført, indeholder Foranstaltninger til Gavn for baade Landbruget og de arbejdsløse, idet der er den nøjeste Sammenhæng mellem Landbrugskrisen og Arbejdsløsheden. Som de økonomiske Forhold ligger her i Landet, med den Betydning for vor Økonomi, som Landbruget har, er det givet,

at naar der sætter en saa stærk Landbrugskrise ind, som Tilfældet har været, medfører det Arbejdsløshed. Omvendt er det lige saa sikkert, at den Arbejdsløshed, der er opstaaet som en Følge af Landbrugskrisen, vil skærpe Landbrugskrisen; Arbejderne er den Befolkningsgruppe, der bruger forholdsvis mest af Indkomsten til Køb af Fødemidler, og naar Indkomsten daler, bliver der mindre til at købe Landbrugsvarer for. Men ikke blot skærpes Landbrugskrisen derved, den bliver tillige mere langvarig, end den ellers vilde være. Jeg tror, man skal gøre sig klart, at der skal ske meget store Ændringer i Forholdene, før der bliver Mulighed for, at Arbejdsløsheden kan ophøre, hvis Landbrugskrisen ikke mildnes. Ogsaa af den Grund er det af Interesse, baade for Landmændene og for de arbejdsløse — og det vil sige alle de Arbejdere, hvem Arbejdsløsheden rammer enten direkte eller indirekte —, at der træffes Foranstaltninger til Gavn baade for Landmændene og de arbejdsløse.

Jeg skal nævne Hovedpunkterne i de fire Kapitler, der omhandler Landbrugsforhold.

Ifølge Kapitel I lægges der en Afgift paa Valutaattesterne for det Korn, som skal indføres her til Landet, og dette sker for at værne danske Kornsejere mod Dumpingpriser paa Korn som Følge af de meget lave Priser, der er paa det Korn, som for Øjeblikket indføres. Jeg skal nævne Gennemsnitspriserne for de 5 Kornsorter, hvorom det drejer sig, nemlig Rug, Hvede, Byg, Havre og Majs. Den 2. December var Gennemsnitsprisen paa disse 5 Kornsorter 7 Kr. 68 Øre — for en enkelt Kornsort var Prisen endog helt nede paa 6 Kr. Til Sammenligning tjener, at Gennemsnitsprisen i 1913 var 11 Kr. 54 Øre og i 1929 15 Kr. 92 Øre, hvilket altsaa er godt og vel det dobbelte af Prisen den 2. December i Aar. Da vi maa regne med at skulle bruge 8—10 Mill. Tønder Korn foruden det, vi selv avler, eller ca. $\frac{1}{5}$ af det, vi skal bruge, er det klart, at Prisen for en saadan Mængde indført Korn — selv om det altsaa kun er en Brøkdelen af det, vi selv avler — vil bestemme Prisen paa den indenlandske Kornproduktion, hvis der ikke træffes Værneforanstaltninger mod Dumpingpriser. De Priser, jeg her har nævnt, og som gælder nu, ligger, hvad enhver er klar over, langt under Produktionsprisen for Korn; de ligger, som det fremgaar af den nævnte Sammenligning, langt under 1913-Priserne og under Halvdelen af Priserne i 1929. Der kan altsaa være Fare for, at Produktionen vi